U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **R. L.,** proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti,** se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, v řízení ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 3 A 147/2018, o návrhu Městského soudu v Praze na přikázání věci jinému soudu,

takto:

I. Soudci specializovaných senátů úseku správního soudnictví Městského soudu v Praze **jsou vyloučeni** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 3 A 147/2018.

II. Věc vedená u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 3 A 147/2018 **se přikazuje** Krajskému soudu v Brně.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím Městského soudu v Praze ze dne 2. 5. 2018, č. j. Si 332/2018 – 6, byla zčásti odmítnuta žádost žalobce o poskytnutí informací týkajících se příbuzenských vztahů pracovníků dotázaného soudu a dále Obvodního soudu pro Prahu 2. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které bylo rozhodnutím žalovaného ze dne 15. 6. 2018, č. j. MSP-340/2018-OSV-OSV/2, zamítnuto a napadené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo potvrzeno. Rozhodnutí žalovaného následně žalobce napadl žalobou u Městského soudu v Praze.

[2] Městský soud v Praze předložil Nejvyššímu správnímu soudu návrh na přikázání věci jinému krajskému soudu podle § 9 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Svůj návrh městský soud odůvodnil tím, že ve správním řízení, které vyústilo v podání projednávané žaloby, rozhodoval jako správní orgán prvního stupně a tato skutečnost by mohla zavdat objektivní pochybnosti o nepodjatosti všech soudců specializovaných senátů pro věci správního soudnictví u městského soudu.

[3] Nejvyšší správní soud shledal návrh Městského soudu v Praze na přikázání věci jinému než místně příslušnému soudu důvodným.

[4] Podle § 9 odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud přikáže věc jinému než místně příslušnému krajskému soudu, jestliže pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu nelze sestavit senát. Toto ustanovení upravuje případ tzv. delegace nutné, která je podmíněna vyloučením všech soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu, který má věc projednat a rozhodnout.
[5] Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[6] Místopředseda Městského soudu v Praze poukázal na důvody pro vyloučení všech soudců, kteří vyřizují agendu správního soudnictví, neboť v projednávané věci žalobce brojí rozhodnutí soudního funkcionáře Městského soudu v Praze jakožto správního orgánu prvního stupně, který vůči těmto soudcům vykonává úkoly státní správy soudnictví.

[7] V těchto případech lze mít skutečně důvodné pochybnosti o nepodjatosti těchto soudců, neboť Městský soud v Praze v řízení rozhodoval jako správní orgán prvního stupně, což je subjekt totožný se správním soudem, který by měl ve věci nyní rozhodnout. Nejvyšší správní soud v tomto ohledu odkazuje na svůj rozsudek ze dne 30. 9. 2005, č. j. 4 As 14/2004 - 70 (dostupný na www.nssoud.cz), v němž dospěl k závěru, že v případě, kdy je ve správním soudnictví napadeno rozhodnutí místopředsedy krajského soudu (Městského soudu v Praze) a o věci má rozhodovat tentýž soud, lze mít objektivní pochybnosti o nepodjatosti všech soudců tohoto soudu, neboť místopředseda soudu může v zákonem stanovených případech vůči nim vykonávat úkoly státní správy. Vzhledem k tomu dojde k situaci, kdy soudci specializovaných senátů místně příslušného soudu budou vyloučeni a nebude možno sestavit senát.

[8] Nejvyšší správní soud tak shledal důvody dle § 9 odst. 1 s. ř. s. pro přikázání věci jinému než místně příslušnému krajskému soudu.

[9] Podle § 9 odst. 3 s. ř. s. mají účastníci v případě delegace nutné právo vyjádřit se k tomu, kterému soudu má být věc přikázána. Na základě výzvy Nejvyššího správního soudu k tomuto vyjádření žalobce navrhl, aby věc byla přikázána Krajskému soudu v Brně, zatímco žalovaný měl za to, že by věc měla být přikázána Krajskému soudu v Praze.

[10] Nejvyšší správní soud předmětnou věc přikázal k projednání a rozhodnutí Krajskému soudu v Brně, který je vůči bydlišti žalobce nejbližším věcně příslušným soudem.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. října 2018

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu